

Pasen

2016

Ontmoetingskerk

Het nieuwe Mirjam en Michalied – de Paasversie – om ‘opgewekt’ te zingen:

Mir-jam en Mi-cha, een nieuw ver-haal,
wordt hier ver-teld voor ons al-le-maal.
Deel het le-ven, brood en wijn,
en je merkt: Hij zal er zijn.
Mir-jam en Mi-cha, een oud ge-heim:
Rustig... God houdt niet op bij de men-sen te zijn.
Op tempo... Loop ach-ter het kaars-licht aan.
Kom je mee? Kom je mee?
(Kom je mee?) (Kom je mee?)
We mo-gen *Zelf kiezen...* gaan.

Preek

“Onze hogepriesters en leiders hebben hem overgegeven om hem ter dood te veroordelen en te laten kruisigen.”

Het Opstandingsevangelie lezen we vannacht, bij het eerste licht van de pril ontstoken Paaskaars. Het is immers ‘vroeg in de morgen’ als de vrouwen het lege graf ontdekken. En dat is toch echt al weer een tijdje geleden. Geen Opstandingsevangelie dus, vanmorgen, maar het verhaal dat er direct op volgt: de Emmausgangers. Maar dankzij die Emmausgangers klinkt nu wél ineens weer dat woord dat in de Hebreeënbrief zo belangrijk was. Hogepriesters. De Hogepriesters hebben Jezus overgegeven... als een offer. Nog één keer gaat het zo lezende vanmorgen over priesters... over de priester bij uitstek...

En zo worden we er nog één keer aan herinnerd dat het veertig dagen lang in de Hebreeënbrief die wij lezen ging over Jezus als hemelse hogepriester. Jezus als Hemelse Hogepriester... die zelf het offer is.

Wonderlijke taal. Vreemde en vervreemdende beelden. Zo níet ónze taal, onze geloofsbeelden was het allemaal. Maar ergens zijn we gaandeweg gaan zien hoe belangrijk zo’n priester is. Nee, niet omdat priesters hier op aarde God zouden vertegenwoordigen. Dat is een wonderlijk misverstand. Dat een priester meer weet van God, of van geloof. Alsof de goede God priesters nodig zou hebben om zich aan zijn gelovigen te laten

zien. Gelukkig heeft de reformatie aan dat misverstand een einde gemaakt. God heeft geen priesters nodig om zich aan jou en mij te laten zien. Priesters vertegenwoordigen dan ook niet God... Nee, omgekeerd. Een goede priester vertegenwoordigt het volk... bij God. Een goede priester weet als geen ander hoe moeilijk het is voor mensen om te naderen tot de Heilige.

In het heilig hemels licht wordt zo veel zichtbaar. Wordt alles van ons mensenleven zichtbaar. Al ons falen. Al onze angst. Al onze zorg ook. Maar ook al onze lafheid. Al onze kleinheid van hart, ons egoïsme, ons egocentrisme... zo moeilijk ruimte kunnen geven aan onze naaste.

Een goede priester weet hoe confronterend het hemels licht voor mensen is. Té confronterend. Niets blijft verborgen. En zo veel eerlijkheid houdt niemand uit. Maar een goede priester neemt het daarom juist allemaal mee... al ons falen, al onze angst, al onze kleinhartigheid, onze zorg, onze lafheid. Dat we maar zo zelden zijn wie we zouden moeten zijn... en zo vaak niet. "Zonde" noemt de Bijbel dat. Een besmet woord. Maar een goede priester is niet bang van dit woord. Zonde is dat mensen zo vaak hun doel missen... Dat mensen zich laten verleiden tot oorlog, tot haat... Zonde is het onrecht dat mensen elkaar steeds weer aan doen, dat kwetsbare mensen steeds weer de dupe zijn. Zonde is dat het niet lukt tussen jou en mij... dat we elkaar steeds weer zeer doen. Zonde is dat we vaak ons hele leven offeren aan onze hebberigheid... terwijl het in een mensenleven echt om wat anders gaat dan om hebben. Zo vaak missen mensen hun doel. En een goede priester maakt

het allemaal bespreekbaar, voor Gods aangezicht – een goede priester geeft het allemaal over... aan God. Zoals de Hogepriesters Jezus hebben overgegeven...

De Hebreeënbrief schetste Jezus als priester – als Hemelse Hogepriester – die tegelijk het offer is. Nogmaals, een wonderlijk beeld. Het zal helemaal een onbegrijpelijk beeld zijn voor wie hier op Paasmorgen voor het eerst mee leest in deze vreemde brief.

Laat het vreemd zijn.

Waar het om gaat – en laat ik nu die hele Hebreeënbrief in één zin samen vatten... - lekker pretentieus – maar wat zou het, het is Pasen...

In één zin samengevat – waar het om gaat in dat hele beeld van die hemelse priester Jezus is dat het in Hem om jou gaat. Om jou, hélemaal. Dieper misschien wel dan je jezelf ooit kende en vooral meer helemaal. Een priester vertegenwoordigt jou – voor God. De Hemelse Hogepriester Jezus – wat je je daar ook bij voor kunt stellen, of niet - vertegenwoordigt jÓu, voor God, oog in oog met God. Hij is ons. Hij is helemaal jij, Hij is helemaal ik. Voor Gods aangezicht. Oog in oog.

In Zijn Pasen gaat het om jou. Helemaal om jou – zegt dat beeld.

Hij heeft het allemaal bespreekbaar gemaakt, voor God. Bij God. Al die moeite en ingewikkeldheid. Al dat falen, dat missen,

soms totaal, soms net, maar zó vaak, zo diep. Oog in oog met God is het allemaal besproken. Niets is verborgen gebleven. En op Paasmorgen antwoordt God. Antwoordt God hem... en daarmee jou, mij, Aart, Jelmer. Want in Pasen, in zijn Pasen gaat het om ons.

Die nieuwe mens die geheiligd – gereinigd van alle kwaad - voor Gods aangezicht kan leven – één en al liefde, en goed doen... die mens die opstaat met Pasen... dat ben jij. Die oude mens, die is niet meer. Dat ben jij na vannacht niet meer. Er is gestorven vannacht. Jij bent gestorven vannacht. En opgestaan. Als nieuwe mens. Anders. Eindelijk anders.

Na vandaag leef jij anders.

Een geheiligde mens. Een heilige mens.

Een en al liefde en goed doen.

Alle reden om nog langer kwaad te doen zijn deze nacht vervallen. Het is niet meer. Het heeft over ons geen macht meer.

Want het is Pasen geweest.

Alles is gezegd. In uiterste eerlijkheid, voor Gods aangezicht. En deze morgen klonk Gods antwoord – voor ons allemaal. Eén woord. Door God zelf gesproken. Tot Aart, tot Jelmer, tot mij, tot jou.

Eén woord:

Leef!

Eindelijk... leef!

Amen